

Indochine Un mois 10000... 1924

Đông-Pháp Thời-Báo

Đông-Pháp Một năm... 8000... Năm tháng... 600

NĂM THỨ HAI SỐ 104 Ngày thứ sáu 19 Septembre 1924

Le Courrier Indochinois

BÁO QUẢN

71, đường Mao-Mahon, 71

SAIGON

Điện thoại (Téléphone) 83 924.

東法時報

MỖI TUẦN XUẤT BẢN 3 LẦN, NGÀY THỨ HAI, THỨ TƯ, THỨ SÁU

Ammonces Légales... Annonces Commerciales

Chủ-bút: LE-SUM

Tổng-lý kiêm Chủ-Bút NGUYỄN-KIM-DÌNH

GIÁ-ĐÌNH TIÊU-THUYẾT

TÌNH MỘNG

(Tiếp theo)

Đã biết lúa là vật của người An-nam ta làm ra, nhưng mà tại người mình thu nay lo-đinh, để cho khách-trú họ chiếm trọn...

anh, chứ biết liệu làm sao bây giờ, bởi vì tôi đã hứa giúp cho anh, thì tôi phải giúp cho đến cùng. Được, nếu anh làm như vậy thì có đủ cơ cho anh vào đơn xin...

Hương truyền

Phi-thoán lớn nhất của Huế-kỳ Người Huế-kỳ có dòng tại xứ này...

Bảo bên Nhứt-bổn Nam nay sao xin nào cũng có báo-tố, nay nghe ở xứ này mai nghe ở xứ khác...

Mỗi đây lại có tin ở Kobe đánh qua nơi rằng hôm ngày 15 Septembre rồi đây tại thương-khẩu ấy có một trận bão rất dữ dội...

Bay vòng Thế-giới Các vị phi công Huế-kỳ đã từ giờ Washington hôm 13 Septembre hồi 10 giờ bay qua bay qua thành Dayton và Seattle.

Máy phi công này bay đi tới Nacok nơi trong buổi chiều ngày ấy, và được tiếp rước trong thế ấm. Qua ngày sau họ lên bay thẳng qua thành Chicago.

Cải lại cơ-bạc

Nội đến cơ-bạc, ai cũng biết là hại. Xưa nay biết tạo bài bản về cải lại cơ-bạc, tưởng ta không cần giải quyết đến cái vấn đề ấy nữa...

Thế-gian cuộc chơi bởi rất nhiều, không phải chỉ một cuộc cơ-bạc, song làm cho ta tiêu-khiến nhất, thì cơ-bạc so với các cuộc chơi khác...

Thật xem trong thiên-hạ những kẻ đương sa chửng vào nơi cơ-bạc, có lẽ nào lập nên danh phận, giữ trọn giá-trị không? Thật ta chưa từng nghe vậy. Tự bề ngoài mà xem thì nó hình như có cái thú vui lạ lùng...

Thật xem trong thiên-hạ những kẻ đương sa chửng vào nơi cơ-bạc, có lẽ nào lập nên danh phận, giữ trọn giá-trị không? Thật ta chưa từng nghe vậy. Tự bề ngoài mà xem thì nó hình như có cái thú vui lạ lùng...

Thật xem trong thiên-hạ những kẻ đương sa chửng vào nơi cơ-bạc, có lẽ nào lập nên danh phận, giữ trọn giá-trị không? Thật ta chưa từng nghe vậy. Tự bề ngoài mà xem thì nó hình như có cái thú vui lạ lùng...

Thật xem trong thiên-hạ những kẻ đương sa chửng vào nơi cơ-bạc, có lẽ nào lập nên danh phận, giữ trọn giá-trị không? Thật ta chưa từng nghe vậy. Tự bề ngoài mà xem thì nó hình như có cái thú vui lạ lùng...

Thật xem trong thiên-hạ những kẻ đương sa chửng vào nơi cơ-bạc, có lẽ nào lập nên danh phận, giữ trọn giá-trị không? Thật ta chưa từng nghe vậy. Tự bề ngoài mà xem thì nó hình như có cái thú vui lạ lùng...

không phải ở ta, và lại thời may dành bạc cũng có thể trông giàu được. - Câu nói ấy không những không nhằm, mà lại còn có hại nữa. Cây cỏ thế uốn, người ta mới uốn, đồ có thể uốn, người ta mới uốn...

Đường là hồn-báo không đặng, song bởi vì lần này là lần thứ nhất mà Ngô-nương bước lên vận-dân, há hồn-báo lại nó phụ tầm lòng tri-vọng của bọn nư-lưu mà không đặng. Vả lại, như lần trước...

Song hồn-báo có lời trung-cáo với các bạn đọc hạo rằng phạm tội này trở đi, hồn-báo không nhận đặng bài nào, bất-luận của ai, phạm-bình về ông Đâu-Nam nữa...

Đông-Pháp Thời-Báo có lời trung-cáo với các bạn đọc hạo rằng phạm tội này trở đi, hồn-báo không nhận đặng bài nào, bất-luận của ai, phạm-bình về ông Đâu-Nam nữa...

Đông-Pháp Thời-Báo có lời trung-cáo với các bạn đọc hạo rằng phạm tội này trở đi, hồn-báo không nhận đặng bài nào, bất-luận của ai, phạm-bình về ông Đâu-Nam nữa...

Đông-Pháp Thời-Báo có lời trung-cáo với các bạn đọc hạo rằng phạm tội này trở đi, hồn-báo không nhận đặng bài nào, bất-luận của ai, phạm-bình về ông Đâu-Nam nữa...

Đông-Pháp Thời-Báo có lời trung-cáo với các bạn đọc hạo rằng phạm tội này trở đi, hồn-báo không nhận đặng bài nào, bất-luận của ai, phạm-bình về ông Đâu-Nam nữa...

Đông-Pháp Thời-Báo có lời trung-cáo với các bạn đọc hạo rằng phạm tội này trở đi, hồn-báo không nhận đặng bài nào, bất-luận của ai, phạm-bình về ông Đâu-Nam nữa...

Đông-Pháp Thời-Báo có lời trung-cáo với các bạn đọc hạo rằng phạm tội này trở đi, hồn-báo không nhận đặng bài nào, bất-luận của ai, phạm-bình về ông Đâu-Nam nữa...

Đông-Pháp Thời-Báo có lời trung-cáo với các bạn đọc hạo rằng phạm tội này trở đi, hồn-báo không nhận đặng bài nào, bất-luận của ai, phạm-bình về ông Đâu-Nam nữa...

Đông-Pháp Thời-Báo có lời trung-cáo với các bạn đọc hạo rằng phạm tội này trở đi, hồn-báo không nhận đặng bài nào, bất-luận của ai, phạm-bình về ông Đâu-Nam nữa...

Văn-Úyển

Trong hai số báo trước, vì ông Đâu-Nam mà hồn-báo đã ăn-hành hai bài bình-luận của ông Văn-Kinh. Nay tình cơ hồn-báo lại tiếp đặng thêm mấy bài thơ-từ-tuyệt liên-hoàn của Ngô-thị Nghĩa-Phương...

Đường là hồn-báo không đặng, song bởi vì lần này là lần thứ nhất mà Ngô-nương bước lên vận-dân, há hồn-báo lại nó phụ tầm lòng tri-vọng của bọn nư-lưu mà không đặng. Vả lại, như lần trước...

Song hồn-báo có lời trung-cáo với các bạn đọc hạo rằng phạm tội này trở đi, hồn-báo không nhận đặng bài nào, bất-luận của ai, phạm-bình về ông Đâu-Nam nữa...

Đông-Pháp Thời-Báo có lời trung-cáo với các bạn đọc hạo rằng phạm tội này trở đi, hồn-báo không nhận đặng bài nào, bất-luận của ai, phạm-bình về ông Đâu-Nam nữa...

Đông-Pháp Thời-Báo có lời trung-cáo với các bạn đọc hạo rằng phạm tội này trở đi, hồn-báo không nhận đặng bài nào, bất-luận của ai, phạm-bình về ông Đâu-Nam nữa...

Đông-Pháp Thời-Báo có lời trung-cáo với các bạn đọc hạo rằng phạm tội này trở đi, hồn-báo không nhận đặng bài nào, bất-luận của ai, phạm-bình về ông Đâu-Nam nữa...

Đông-Pháp Thời-Báo có lời trung-cáo với các bạn đọc hạo rằng phạm tội này trở đi, hồn-báo không nhận đặng bài nào, bất-luận của ai, phạm-bình về ông Đâu-Nam nữa...

Đông-Pháp Thời-Báo có lời trung-cáo với các bạn đọc hạo rằng phạm tội này trở đi, hồn-báo không nhận đặng bài nào, bất-luận của ai, phạm-bình về ông Đâu-Nam nữa...

Đông-Pháp Thời-Báo có lời trung-cáo với các bạn đọc hạo rằng phạm tội này trở đi, hồn-báo không nhận đặng bài nào, bất-luận của ai, phạm-bình về ông Đâu-Nam nữa...

Đông-Pháp Thời-Báo có lời trung-cáo với các bạn đọc hạo rằng phạm tội này trở đi, hồn-báo không nhận đặng bài nào, bất-luận của ai, phạm-bình về ông Đâu-Nam nữa...

Đông-Pháp Thời-Báo có lời trung-cáo với các bạn đọc hạo rằng phạm tội này trở đi, hồn-báo không nhận đặng bài nào, bất-luận của ai, phạm-bình về ông Đâu-Nam nữa...

Đông-Pháp Thời-Báo có lời trung-cáo với các bạn đọc hạo rằng phạm tội này trở đi, hồn-báo không nhận đặng bài nào, bất-luận của ai, phạm-bình về ông Đâu-Nam nữa...

ngoài Bắc đã có đờ-xương một lễ kỷ-niệm ngày giỗ cụ NGUYỄN-ĐU tại nhà hội Khai-Trí-Tiến-Đức, ông Phạm-Quỳnh diễn-thuyết; chúng tôi trong này không may vắng mặt được cái lễ quí trọng, nghe được những lời châu ngọc của đồng-nghiệp Phạm-quân đối với hồn-quốc-vân, đối với một nhà đại-thí-hào là thế nào, nhưng chúng tôi đã phỏng biết được không còn cái lễ nào quí trọng và hoải cảm trong nào-bé, tâm-hồn của anh em nhà học-thức ngoài Bắc cho bằng ngày kỷ-niệm ông NGUYỄN-ĐU ở hội Khai-Trí-Tiến-Đức; không còn lời lẽ nào hùng hồn, thâm-thú của Phạm-quân cho bằng cơn diễn-thuyết đối với ngày kỷ-niệm ông NGUYỄN-ĐU ở hội Khai-Trí-Tiến-Đức. Thật thế, cái chí nguyện của quốc-vân của quốc-dân ta lớn này, cái chí mong to đĩm nên quốc-vân của Phạm-quân ta đã phát lộ ra từ ngày dựng lên báo Nam-Phong, thì ta đã hiểu được cái ngày mồng mười tháng tám rồi đây ở hội Khai-Trí-Tiến-Đức là một ngày rất vui vẻ, rất nghiêm ngặc đối với hồn-quốc-vân, (tức là hồn-nước-Việt) với cụ NGUYỄN-ĐU, (tức là đại-thí-hào khoán-thố của dân-tộc nước Nam) thâm-thú vô-hạng. Vui vẻ thay cho ngày mồng mười tháng tám đối với nhà văn-sĩ ta từ đây!

Ông NGUYỄN-ĐU là nhà văn-báo trước một thế kỷ, để lại cái sự nghiệp vĩ-dại cho quốc-dân ta đến bây giờ, nhà văn-sĩ trong nước hưởng được phần hưởng-hoàng vô-cùng vô-lận, thế thì ngày giỗ cụ NGUYỄN-ĐU của anh em ngoài Bắc đờ-xương lên đó, quí trọng là dường nào. Vậy toà soạn chúng tôi xin trích lục cái chương-trình ngày lễ kỷ-niệm cụ Tiến-Điền ở hội Khai-Trí-Tiến-Đức ngày mồng 10 tháng 8 và bài hát kỷ-niệm đờ-xương dân mình xem:

Lễ kỷ-niệm cụ Tiến-Điền ở Hội Khai-Trí-Tiến-Đức Ngày 8 Septembre 1924 (Mồng 10 tháng 8) Chương-Trình

1. Ông Phạm-Quỳnh thay lời Văn-hoàn ban Hội Khai-trí-diễn-thuyết về mục đích kỷ-niệm. 2. Ông Phạm-Quỳnh diễn-thuyết bằng tiếng Pháp về truyện Kiều. 3. Ông Trần-trọng-Kim diễn-thuyết bằng tiếng Annam về Lịch-sử cụ Tiến-Điền. 4. Kép Thịnh và Đào Tuất rap hát Sân-nhiên-đại ngâm truyện Kiều. 5. A đào hát một bài ca kỷ-niệm của ông Tả Nguyễn-dôn-Phục soạn.

BÀI HÁT KỶ-NIỆM CỤ NGUYỄN-ĐU HÁT MUỒU

Mấy hàng cầm tù văn-chương, Yêu hoa đờ khúc đoạn trường ngâm hoa. Chúng ta nay nguyện với trăng già, Còn non còn nước quốc-hoa còn đất.

HÁT NƠI Bắc-phương nhứt-dại giải-nhân lực, Nam-bãi thiên thu quốc-sĩ văn. Đau đớn thay là cuộc phong-trần, Mà bạch-liện với lòng-nhạn sao khéo khéo.

Gầm gièm-đề trong vũng thê-đạo, Trại thờ vua chi khác gái thế-chông. Tiếc cho ai nên băng-tuyết, chất phỉ phông.

Cơn gia biến lạ-lùng trừu cợt, Chàng với thiếp đờ mới tình thơ thốt, Mờ mờ làm làm không biết nỗi ba-đào, Mơ màng thay cái số hoa đào.

Nghe mù tù học sao cho được, Chứa thị Hoạn-ngô phúc-duyên chẳng lẽ ác. Kiệu anh Từ thời phú-quí cũng phủ-vân.

Thôi thôi đứng ngậm-ngùi mãi cho thân, Đành chữ hiếu đã muôn phần trọn vẹn. Cuộc nhân-thế vì bề đầu nên chuyện, Ai ơi! xem lịch-sử cụ Tiến-Điền.

Phân vua Lê trang diêm đờ là duyên, Tay chừa Trịnh cầm quyền thì cũng nợ. Quân Bắc-viện Đờng-đờ khi bỏ lỡ, Lửa Tây-sơn Nam-lấy lúc kinh-hoàng. Mây trăng-thành xa cách mặt quán-vương, Nghìn đờn những đờai thương chiều tuyệt-tái.

Do anh Võ Phi Hùng Cựu HS Petrus Ký (67-74) tặng cho Kho Sách Xưa của Quán Ven Đường.

